

ΚΥΝΕΣ ΕΝ ΤΟΙΣ ΣΤΡΑΤΟΙΣ

Ὡς γνωστόν, οἱ Γερμανοὶ ἤρχισαν πρό τινας χρησιμοποιοῦντες τοὺς κύνας διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν προσκόπων, ἀλλ' ἡ χρησιμοποίησις τῶν κυνῶν ἐν τοῖς στρατοῖς δὲν εἶνε νέον τι. Ἐκ παλαιστάτων χρόνων κατενόησεν ὁ ἄνθρωπος πόσας ὠφελείας ἠδύναντο νὰ τῷ παράσχωσιν ἐν καιρῷ πολέμου τὰ νοήμονα ταῦτα ζῷα καὶ προσεπάθησε νὰ τὰ καταστήσῃ βοηθοὺς, ἐκγυμνάζων αὐτὰ διὰ τε τὴν ἐπίθεσιν καὶ τὴν ἀμυναν.

Οἱ Ῥωμαῖοι εἶχον συντάξῃ σῶμα Ῥωμαλέων κυνῶν, λυσσώδως μαχομένων κατὰ τοῦ πολέμου, ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ὑποχωρούντων ἅμα συνήπτετο ἡ μάχη. Ἄλλοι κύνες διὰ τὴν φρουρὰν γυμνασθέντες ἐχρησίμευον ὡς σκοποὶ, καὶ ἐξετέλουν, ἐν γένει, καλῶς τὸ ἔργον αὐτῶν. Ἐν τούτοις πάντα τὰ εἶδη τῶν κυνῶν δὲν δεικνύουσι τὴν αὐτὴν πίστιν οὐδὲ κέκτηνται μέχρι τοιούτου βαθμοῦ τὰ αἰσθήματα τοῦ καθήκοντος. Οἱ Ῥωμαῖοι ἐβεβαιώθησαν περὶ τούτου κατὰ τὴν ἐφοδὸν τῶν Γαλατῶν, ἥτις κατέστησε περιωνύμους τὰς χῆνας τοῦ Καπιτωλίου.

Πῶς κατώρθωσαν οἱ Γαλάται νὰ ἐξαπατήσωσι τὴν ἐπαγρύπνησιν τῶν φρουρούντων τὴν ἀκρόπολιν κυνῶν; Ἦσαν πειναλέοι ἄρα γε καὶ οἱ πολιορκοῦντες διέφθειραν αὐτοὺς δι' ἀκαταμάχτου τινὸς μέσου; Ἡ ἱστορία οὐδαμῶς σαφηνίζει τὸ πρᾶγμα. Ὅπως καὶ ἂν ἔχῃ ὅμως, οἱ κύνες ἐκεῖνοι ἠτίμασαν τὸ γένος αὐτῶν, καὶ δικαίως ἐτιμωρήθησαν ὑπὸ τῶν Ῥωμαίων, οἵτινες ἀφαιρέσαντες τὸ παρεχόμενον τέως αὐτοῖς σιτηρέσιον μετεβίβασαν αὐτὸ εἰς τὰς χῆνας.

Οἱ Λυδοὶ μετεχειρίζοντο ὁμοίως πελωρίους κύνας ἐν τῷ στρατῷ αὐτῶν, ἂν δὲ πιστεύσωμεν συγγραφεῖς τινας, διὰ τοῦ ἡρωϊσμοῦ τῶν κυνῶν αὐτῶν οἱ Μάγνητες ἐνίκησαν τοὺς Ἑφεσίους. Ἰστορεῖται προσέτι ὅτι οἱ Κολοφώνιοι εἶχον ἀληθεῖς λεγεῶνας κυνῶν, φοβερῶν τὴν ἀγριότητα, οἵτινες προηγούμενοι τοῦ στρατοῦ ἤρχιζον πρῶτοι τὴν μάχην, κατατρώγοντες τοὺς ἀνθρώπους, καταπτοοῦντες τοὺς ἵππους, ἐμβάλλοντες εἰς φρικτὴν ἀταξίαν τοὺς πολεμίους.

Ἡ χρῆσις τῶν κυνῶν ὡς προσκόπων ἦτο, ἄλλως, λίαν συνήθης παρὰ τοῖς ἀρχαίοις λαοῖς, οἵτινες ἐχρησιμοποιοῦν τὴν ὀρεῖαν αὐτῶν ὁσφρησιν ὅπως ἀποφεύγῃσι τὰς ἐνέδρας. Εἶν' εὐκολον πρᾶγματι νὰ διαφύγῃ τις τὰ βλέμματα τῶν ἀνθρώπων, ἀλλ' εἶνε αὐτόχρημα ἀδύνατον ν' ἀπατήσῃ τὴν ὁσφρησιν τῶν κυνῶν.

Καὶ κατὰ τὸν μεσαιῶνα οἱ πολεμικοὶ κύνες ἀξίας λόγου ὑπηρεσίας παρέσχον. Ἰδίως οἱ Ἀγγλοὶ μετεχειρίζοντο τοιούτους· ὅτε δὲ Ἑρρίκος ὁ Β' ἐπέμψεν ἐπικουρίας εἰς Κάρολον τὸν Ε'

πολεμοῦντα κατὰ τοῦ Φραγκίσκου Α', τετρακόσιοι κύνες, ἄριστα ἐκγεγυμνασμένοι, παρηκολούθησαν τοὺς Ἀγγλοὺς στρατιώτας. Ἡ χρῆσις δὲ τῶν κυνῶν τοσοῦτον ἐγενικεύθη ὥστε συνέβησαν καὶ μάχαι κυνῶν πολεμίων στρατῶν.

Μέχρι σήμερον οἱ Ἑλβετοὶ λαθρέμποροι μεταχειρίζονται κύνας καὶ διὰ τὴν μετακρίσιν ἐλαφρῶν φορτίων, καὶ δι' ἀμυναν αὐτῶν. Ἀλλ' ἐτέρωθεν καὶ οἱ τελωνοφύλακες ἔχουσι γεγυμνασμένους κύνας πρὸς καταδίωξιν καὶ σύλληψιν ἐπὶ τῶν λαθρεμπόρων. Συχνάκις λυσσώδεις μάχαι συνάπτονται μεταξὺ τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ νόμου καὶ τῶν ὑπερασπιστῶν τοῦ λαθρεμπορίου.

Ἐν τισιν ἐποχαῖς πόλεις τινὲς τῆς Γαλλίας ἐφρουροῦντο ὑπὸ κυνῶν, πιστότατα ἐκτελούντων τὸ ἀνατεθειμένον αὐτοῖς καθήκον. Τὸ Σαιν-Μαλώ ἐγένετο περιώνυμον διὰ τοὺς κύνας τοῦ τόσον αὐστηρῶς ἐφρούρου οὗτοι καὶ τόσον ἀμειλίκτοι ἐδεικνύοντο ὥστε πολλάκις κατεβρόχχιζον τοὺς ἄφρονες, οἵτινες τὴν νύκτα περιεφέροντο ἔξω τῆς πόλεως, ἀφ' οὗ ἐκλείοντο αἱ πύλαι· ὁ ζῆλος δ' αὐτῶν τοσοῦτον ἐπικίνδυνος ἀπέβη, ὥστ' ἐδέησε ν' ἀπολύσωσιν αὐτοὺς τῆς ὑπηρεσίας τῇ 1770.

Οἱ Τοῦρκοι πολλάκις ἐπ' ὠφελείᾳ μετεχειρίσθησαν τοὺς κύνας ἐν πολέμῳ. Τῇ 1788, κατὰ τὴν πολιορκίαν τῆς Δουβιτζας, αἱ αὐστριακαὶ προφυλακαὶ ἐξεθιώχθησαν μετὰ ζημιῶν ὑπὸ τῶν κυνῶν τῆς τουρκικῆς προφυλακῆς.

Σήμερον δὲν ἔπρεπε πλέον νὰ γίνεται λόγος περὶ γυμνάσεως τῶν κυνῶν διὰ τὸν πόλεμον· ἡ τοιαύτη χρῆσις εἶνε ἀπεχθής, ἂν ἀναλογισθῇ τις ὅσα βδελυρὰ διέπραξαν διὰ τῶν κυνῶν οἱ Ἰσπανοὶ ἐν Ἀμερικῇ θηρεύοντες ὡς ἀγρίμια τοὺς Ἰνδοὺς. Πλὴν δὲ τούτου ἡ ἐπιτυχία δὲν στέφει πάντοτε τὰς ταυτάς ἀποπειράς. Ἀρκεῖ ν' ἀναφέρωμεν ἐν παράδειγμα. Κατὰ τὴν εἰς τὸν Ἅγιον Δομίγκον ἐστρατείαν τῶν Γάλλων, οἱ κύνες οὓς οὗτοι ἠθέλησαν νὰ μεταχειρισθῶσι κατὰ τῶν μαύρων, οὐδὲν μὲν ἔπραξαν κατὰ τῶν ἐχθρῶν, ἀπετελείωνον δὲ τοὺς γάλλους τραυματίας καὶ κατέτρωγον αὐτοὺς.

Οἱ κύνες δύνανται, τούναντίον, νὰ χρησιμοποιηθῶσιν ἐπωφελῶς ὡς σκοποὶ ἢ ὡς πρόσκοποι, ὡς κατέδειξε τοῦτο πρώτη ἀπόπειρα γενομένη ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐν Ἀλγερίᾳ πρὸ πεντήκοντα ἐτῶν καὶ ἐπέκεινα. Ἡ πόλις Βουζῆ διηρπάζετο συχνότατα ὑπὸ τῶν Ἀράβων, οἵτινες ἐν τῇ σκοτίᾳ ἐξαπατῶντες τὰς προφυλακάς, εἰσέδυσον εἰς τὴν πόλιν, χωρὶς νὰ ἐννοηθῶσιν ὑπὸ τῶν σκοπῶν. Ἀγέλη τεσσαράκοντα κυνῶν διωργανώθη, ἕκαστος δ' αὐτῶν ἐγυμνάσθη κατ' ἴδιον τρόπον. Διένειμαν αὐτοὺς ἀκολούθως εἰς τὰς διαφόρους προφυλακάς, ἅμα δ' ὡς Ἀραψὶς διήρχετο ἐγγύθεν οἱ ἄγρυπνοι κύνες προσεκόλουν

τὴν φρουρὰν διὰ τῶν μανιωδῶν ὑλακῶν των. Οὕτω αἱ νυκτεριναὶ κλοπαὶ ταχέως ἡλαττώθησαν καὶ οἱ κάτοικοι ἠδύναντο τοῦ λοιποῦ νὰ ὑπνώσιν ἐν εἰρήνῃ.

Ὁ γερμανικὸς στρατὸς ἔχει νῦν, ἐν ἐκάστῳ λόχῳ εὐζώνων, ὑπηρεσίαν κυνῶν καλῶς ὠργανωμένην, ὥς ἀπέδειξαν τὰ ἐν Λοῦμπεν, Γκόσλαρ καὶ Σαθέρν γενόμενα πειράματα.

Οἱ εὐζῶνοι, οὔτινες ἀντικαθιστῶσι τὸ ἱππικὸν ἐν ταῖς προφυλακαῖς ὅταν εἰσδύωσιν εἰς δασώδη μέρη, στρατολογοῦνται ἐν Γερμανίᾳ ἐκ δασοδικαίων νέων, υἱῶν ὑλοτόμων ἢ δασοφυλάκων. Ἐκ μικρᾶς ἡλικίας εἰθισμένοι οὗτοι εἰς τὸ νὰ μὴ παραπλανῶνται ἐντὸς τῶν μεγάλων δασῶν, σκοπεύοντες δεξιῶς, γεγυμνασμένοι εἰς τὸ θηρεῦναι ἄγρια θηρία, εἰσὶ καταλληλότατοι διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν προσκόπων, τοῦ λοιποῦ δὲ θὰ βοηθῶνται θαυμασίως ὑπὸ τῶν κυνῶν, οὓς ἔχουσιν ὑπὸ τὰς διαταγὰς των.

Πρὸς τοῦτο ἐξελέχθησαν ποιμενικοὶ κύνες πομερανικῆς φυλῆς. Εἶνε προτιμότεροι τῶν θηρευτικῶν κυνῶν, οὓς ἡ πρὸς τὸ θήραμα ἀγάπη δύναται νὰ καταστήσῃ ἐπιλήσιμον τοῦ καθήκοντός των. Οἱ κύνες οὗτοι εἰσὶν ὠκύποδες, ἐξαίρετοι διὰ φρουρὰν, κατὰ τὰ φαινόμενα δὲ ἀδιάφθοροι, ἀλλὰ δὲν δύνανται νὰ ὑπομείνωσιν τὴν ἄλυσιν, καὶ οἱ μεταχειριζόμενοι αὐτοὺς ἀναγκάζονται νὰ τοὺς ἀφίνωσιν ἐλευθέρους.

Ἐκαστος κύων τίθεται εἰς τὴν ὑπηρεσίαν ἐνὸς ἀνδρός, ὃν συνειθίζει νὰ θεωρῇ ὡς κύριόν του. Ὅταν πρόσκοποι τινες μεταβαίνωσι πρὸς κατόπτευσιν, παραλαμβάνουσι μεθ' ἑαυτῶν ἓνα τῶν κυνῶν τούτων, εὐθύς δὲ ὡς παραστῇ ἀνάγκη ν' ἀποστείλωσιν ὀπίσω ἐσπευσμένην τινὰ εἶδησιν, θέτουσι τὴν ἐπιστολὴν εἰς μικρὸν χαρτοφυλάκιον προσηλωμένον εἰς τὸν τράχηλον τοῦ ζῴου, καὶ ἀπολύουσι τὸν κύνα, ὅστις ἀμέσως ἐπιστρέφει εἰς ἀνεύρεσιν τοῦ κυρίου του χωρὶς νὰ σταθῇ διόλου καθ' ὁδόν.

Κατὰ τὰ πρῶτὰ πειράματα τὰ ἐν Λοῦμπεν γενόμενα αἱ τοιοῦτω τρόπῳ ἀποστελλόμεναι εἰδήσεις ἔφθανον εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον πολλῶ πρότερον τῶν οὐλάνων, οἷς ἤτο ἀνατεθειμένη ὁμοία ὑπηρεσία, καὶ οὔτινες εἶχον ἀναχωρήσῃ ταῦτο χρόνως.

Οἱ ἀξίωματικοί, ἐξαίρετους ἵππους ἐπιβαίνοντες καὶ ἀπὸ ρυτῆρος τρέχοντες ὅπως παρακολουθήσωσι τοὺς κύνας ἐπείσθησαν πόσον ἀσφαλῶς τὰ νοήμονα ἐκεῖνα ζῶα ἐπανεύρισκον τὸν δρόμον των.

Ἀλλὰ τοῦτο εἶνε πολλοστημόριον μόνον τῶν ὑπηρεσιῶν, ἃς δύνανται νὰ παράσχωσιν οἱ κύνες, θαυμασίως ἐκτελοῦντες καὶ τῶν προσκόπων τὴν ὑπηρεσίαν. Ἰδοὺ τί ἐπὶ τούτου γράφει ἔγκριτος ἀνὴρ πρὸ μικροῦ περιοδεύσας τὴν Γερμανίαν· «Ὁ κύων ἐκγυμνάζεται εἰς τὸ νὰ δυσπιστῇ

καὶ ἀναγνωρίζῃ πάντας τοὺς φέροντας γαλλικὴν ἢ ρωσικὴν στρατιωτικὴν στολὴν καὶ εἰς τὸ νὰ γνωστοποιῇ εἰς τὸν κύριόν του τὴν παρουσίαν τῶν φερόντων τοιαύτην . . . Ποῖος θὰ δείξῃ δυσπιστίαν εἰς κύνα περιπλανώμενον, εἰσδύοντα εἰς τοὺς ἀγρούς, τὰς κατοικίας, τὰ δάση; κτλ. Τὸν οὐλάνον βλέπει τις καὶ ἐννοεῖ ὅτι ὁ ἐχθρὸς εἶνε πλησίον, ἀλλὰ ποῖος μέχρι τοῦδε ἐσκέφθη νὰ ὑποπτεύσῃ ἀπλοῦν κύνα;

Οἱ πρόσκοποι ἔχουσι μεθ' ἑαυτῶν πολλοὺς τοιούτους κύνας, μένει δὲ εἰς πάντοτε μετὰ τοῦ σκοποῦ . . . Ἄμα δ' οὗτος διακρίνῃ ξένον τινά, στέλλει κατ' αὐτοῦ τὸν κύνα, ὅστις ἐννοεῖ ἂν φίλος ἢ ἐχθρὸς εἶνε ὁ ἐρχόμενος. Διὰ τῆς ὁσφρήσεως ἐξ ἀποστάσεως ἐννοεῖ τοῦτο· διὰ κινήσεων δὲ καὶ ὑλακῶν διαφόρων γνωστοποιεῖ τὸν σκοπὸν ἂν ὑπάρχῃ κίνδυνος ἢ ὄχι.»

Εὐχερῶς ἐννοεῖται ἐκ τούτων ποίας ὠφελείας δύναται ν' ἀρυσθῇ ἡ στρατιωτικὴ ὑπηρεσία χώρας τινὸς ἐκ τῆς δεξιᾶς χρησιμοποίησεως τῶν κυνῶν.

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΦΙΛΟΣΟΦΙΑ

Κατὰ βάθος ἐξεταζόμενα ὅλα τὰ ὄντα εἶνε εὐτυχῇ ἐν τῷ κόσμῳ. Ὁ κοῤῥῶν βάτραχος ἐντὸς τοῦ ἔλους εἶνε ἐπίσης εὐδαίμων ὅπως καὶ ἡ γλυκύφωνος ἀηδὼν ἢ τερετίζουσα καὶ ψάλλουσα ἐπὶ τῶν θάμνων. Δὲν εἶνε δὲ ἐξανθρωπιστικὸν ἀλλὰ τυραννία καὶ πίεσις νὰ εἴπωμεν εἰς τὸν βάτραχον· «κατοίκησον εἰς τοὺς θάμνους τῶν ῥοδωνιῶν καὶ ψάλλε ὅπως ἡ ἀηδὼν.»

Ἡ συμπάθεια καὶ ἡ φιλία δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην μεσιτῶν.

Πᾶν κακὸν ἔρχεται πτερωτὸν καὶ φεύγει ὑποσκάζον.

Σκέψις ἀγάμου ἀνδρός: «Κατακλίνομαι πάντοτε τὴν νύκτα περίφοβος, ἐνθυμούμενος ὅτι ὁ Ἀδὰμ κοιμώμενος ἔλαβε τὴν Εὐάν ὡς σύζυγον.»

Σοφοὶ τινες καὶ πεπαιδευμένοι ὁμοιάζουσι πρὸς τοὺς ὁδηγούς, οὓς ἐρωτῶμεν ὅπως εὐρωμεν ὁδόν τινα: μᾶς δεικνύουσι τὴν ὁδόν, χωρὶς οἱ ἴδιοι νὰ ἐβάδισάν ποτε δι' αὐτῆς.